

Nepenthes (Dzbanecznik)

rodzina Nepenthaceae (Dzbanecznikowate)

To jedyny rodzaj w rodzinie, obejmujący blisko 75 gatunków roślin owadożernych. Pochodzą one z Archipelagu Malajskiego, Borneo, Sumatry. Większość gatunków w środowisku naturalnym rośnie w formie pnących półkrzewów (pnąca o zdrewniałych pędach), czasem są to rośliny zielne, krzewy, byliny lub epifity. Rosną na terenach wilgotnych lub podmokłych (w lasach i na obszarach otwartych).

Charakterystyczna jest blaszka liściowa, przechodzi w długi wąż zakończony dzbankiem, wyposażonym w wieczko. Spełnia on funkcje chwytające oraz trawiące. Dzbanki są najczęściej zielonobrązowe lub zielonopurpurowe. Na dnie dzbanka znajdują się gruczoły trawienne, wydzielające enzymy trawienne, w których odbywa się proces trawienia i wchłaniania związków. Są to rośliny rozdzielнопłciowe, kwitną bardzo rzadko. Kwiatostany złożone są z dużej liczby drobnych, niepozornych kwiatków. W kwiatach męskich znajduje się od 4-24 pręcików, a w żeńskich jeden słupek o 4 komorowej zalążni. Prawie nie pachną.

Owoce jest torebka. Niestety w uprawie często nie wytwarzają dzbaneczków. Najlepiej rośnie na zacienionym stanowisku, nie toleruje bezpośredniego słońca. Temperatura w lecie powinna wynosić około 25°C, natomiast w zimie może być niższa od 20-25°C. Dzbanecznik lubi regularne podlewanie i zraszanie letnią wodą. Podczas tego zabiegu należy uważać aby do pułapek nie dostała się woda. Nie wymaga dokarmiania nawozami. Podłoże ubogie w substancje odżywcze, zmieszane z torfem lub korą, stymuluje tworzenie się dzbanków. Dzbanecznik rozmnażamy z sadzonek wierzchołkowych.